

Minister, at en Undersøgelse kunde vi nok komme til Rette om, men om vi saa kunde faae en Jernbane, det var noget Andet. Sa ganske vist, naar man ingen Jernbane faaer, saa kan det ikke nytte Noget med Undersøgelse; den ærede Minister kan da nok tænke, at naar jeg begjærer en Undersøgelse, saa er det Meningen, at vi skulle have en Jernbane, ellers kan Undersøgelsen ikke nytte noget. Men jeg vil sige, at naar den ærede Minister vil love mig sikkert, at der i den nærmeste Fremtid — helst i Sommer — vil blive foretaget den Undersøgelse, som jeg har forlangt ved mit Vædringsforslag, saa skal jeg tage mit Vædringsforslag tilbage. Jeg har den Tro til den ærede Minister, at naar han lover det fuldt og fast, saa er Vædringsforslaget overflødigt, altsaa naar den ærede Minister vil love mig dette, skal jeg tage mit Vædringsforslag tilbage.

Tauber: Odsherredspørgsmaalet skal jeg ikke atter komme ind paa. Til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds, (Berg) vil jeg sige, at det er mit Ønske, da nu disse to Lovforslag, dette Lovforslag og Vøgstørlovsforslaget faktisk ere sammenkomblede, at de da ogsaa kunne komme til 3die Behandling med den samme Tilskudsbestemmelse. Da der nu foreligger til den 2den Behandling, som forestaar for Vøgstørbaneforslaget, Forslag om, at Tilskudet skal udgaa, hvilket jeg agter at stemme for — og jeg antager ogsaa, at Flertallet af Thinget agter at stemme for, at det af Landsthinget indsatte Tilskud skal udgaa — saa vil jeg opfordre ærede Medlemmer til ikke at indsætte Tilskudet i denne Lov; thi saa vil det Omvendte jo blive Tilfældet, at vi faae Slagelsebanen til 3die Behandling med Tilskud, og Vøgstørbanen uden Tilskud. Det vil det ærede Medlem se, simpelt hen vil blive Følgen af det, han stadig sidder og anbefaler os. Det er ingenlunde det ærede Medlems Mening, ser man, at Forslagene skulle komme lige til 3die Behandling; nei, det skulde gaa ud over Slagelsebanen, som overhovedet Alt skal gaae ud over Slagelsebanen. Forøvrigt betragter jeg, som allerede bemærket, disse to Lovforslag som sammenkomblede allerede nu, takket være det ærede Medlems Bestræbelser, og for saa vidt kan jeg ikke have Noget imod, at en Paragraf om Sammenkobling vedtages, idet jeg saa antager, at man vil sætte en lignende Paragraf ind paa det andet Lovforslag.

Jagd: Jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om det besynderlige Princip, som i den senere Tid er kommet til

Orde, nemlig at af de fattigste Egne, de Egne, hvor der er mindst Sandsynlighed for, at en Jernbane virkelig kan betale sig, skulde man være mindst berettiget til at fordre Tilskud. Ganske vist kunde jeg som Repræsentant for Sjælland finde det meget heldigt for min Provinds, navnlig den Egn, jeg særlig repræsenterer; thi derefter kunde Egnene med Alitter, som vistnok ere de fattigste Egne, fordre Jernbaner anlagte aldeles gratis. Men ud fra Hensynet til Statens Interesse og i det Hele det almindelige økonomiske Hensyn kan jeg ikke godtgjende dette Princip. Naar der rettes Opfordring til Regjeringen om at anlægge Jernbaner, saa er det første Spørgsmaal, som Regjeringen naturlig maa stille paa Statens Vegne, dette: Hvilke Offre vil det koste? — og naar Regjeringen da efter en omhyggelig Undersøgelse kommer til den Erkendelse, at Jernbanen anlægges uden saadanne Forhold, at Anlægget vil medføre ringe eller maaste intet Offer for Staten, saa at den kan faae Rente af sine Benge, saa kan den ikke have stor Betænkelse ved at anlægge Banen. Jo større Offrene derimod blive, jo mere man maa erkjende, at det ikke ligger i Statskassens Interesse at anlægge en saadan Bane, men at det kun tjener lokal Interesse, desto mere maa den ogsaa stille det Spørgsmaal i Forgrunden, om disse lokale Interesser virkelig fremmes i et til de bragte Offre svarende Forhold, og altsaa stille den Fordring, at der fra Egnenes Side maa ydes Bidrag til Dækning af de med Jernbaneanlæg forbundne Udgifter. Denne Fordring synes det mig, at man fra Almeninteressens Standpunkt maa stille, og derfor maa jeg fastholde det Standpunkt, som Regjeringen ogsaa synes at gaa paa, nemlig at, hvor en Jernbane kan anlægges uden Offer for Statskassen, der er der ingen fornøftig Grund til at fordre, at de lokale Interesser skulle bære de Offre, som der jo ikke er. Hvor det derimod ikke er Tilfældet, hvor det væsentlig er i de lokale Interessers Tjeneste, at Anlægget foretages, der maa de lokale Interesser ogsaa hjælpe med til at bære Offrene. Det andet Punkt, som jeg gjentagende maa udtale mig om, er dette, at naar man er saa beredvillig til at gaa ind paa et lettere System og en billigere Konstruktion af Jernbaner, saa maa man dog vel vogte sig for at gaa ud over en vis Grænse, og jeg tror, at det System, som er anvendt ved den vestjydske Jernbane fra Runderfkov til Esbjerg og til Struer, er omtrent den Grænse, vi kunne gaa til, da Udgiften ved at gaa videre i Virkeligheden kun forholdsvis lidet formindstes, men der